

מסורת הש"ס

(ה) [מוקפחא רפ"א]
(ג) [מנחות קנ:ג] (א) (דף ה:)
(ד) [נדנ"ל תמיץ] (ס) והא
לפי כו' דק"ה, ה' בשער הס'
ואח"כ דק"ה, ה' מצי אורזי כו' בין
קודם וריקה לאחר כו' ז"ק.
קבלה (ח) ז"ל ארמט פיהל
הס' ד' ואח"כ ד"ה קומני
מועלין, (ז) ז"ל מועלין,
(י) ע"כ מיירי בורק אח"כ
מדקמרת כו' שניט וימ"מ כ'
פיהל ז"ק, (כ) הא לא פיהל אין
כו' ז"ק, (כג) שנתקבלה בשער
ז"ק, (ל) דמסכתא ז"ק,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל זרק וכו'
אין מועלין בו ומשני ודאי
כז"ל והד"א: (ב) ד"ה כל
וכו' קדשי קדשים אפילו
שלא כתיקנה:

רבינו גרשום

פיגול אינו מציג אנו מעלה ולחכי מן לעולם (מילה) מועיל בו: כל זרוע וזרועה הבשר. כגון ששון וזרוע וקובל הכס הכס ולא זרוע עד לחור ואכלו השבור. מועיל בו. לאחר זרועה אין מועילין בו בלאט מועיל לה רבי שמעון (דסברא) דזרועה נן מסק ממעלה. וכלא רמיה לה בו. זרועה קודם הורם ואכלו מועילין בו. לאחר זרועה אין מועילין בו מא לא חרות הורם. למקרה דאיבעי דכס לאנפי א' דנתקבל כוס לאנפי ממעלה עד לאחר זרועה ששון הורם אכלה ששון יוניי' נן קודם ששון: החמה אין מועילין בו. הינו דאיבעי זרועה נן לאחר השקעת המדה דרשתיא לאחר שקעת החמה: זרועה נן מתיי' נן לפני זרועה הינו קודם שרואה לזרועה קודם שקעת החמה: תי' ששון אמר שי פיגול כולה טעמי דיש ששון כסנוי טעמי דיש ששון. ותא' דר' ששון דאמר זרועה מועילא דאמר זרועה פליגא דאמר גידל. חמה ששון דרבי ששון ליתא למדח' נן חכי דרועין לעיל כהפגול לעיל מועילין בו טעם דזרועה לא פילא אין מועילין בו דהא ר' ששון מציג אנו מועילין בו בלאט מועילין בו מוכר בדין בו מועילה: טעמא לאו דזרוע. טעמא פיגול משום כי אמר יוצא מדי מעלה איצ' דזרוע לא פגול אין מועילין בו בתר דזרוע' ששון הורם אכלה ששון דרועה דאלי: לא דלא ר' ששון לא נתקבל כוס ופביגול אמונין כורוק מדי אין מועילין בו כורוק דמי דהורו זרועה אין מועילין בו מאי כי אמר: דביע למימין אין מועילין בסימא אמר אירור דמיא כקדשם קלי: ח' דאזי חכי נן. ולא איצטרך סיפא: אלא דא ק"ל. מיעלה וכל איתוייו לדי מיעלה איתויור קדשם קלי: נן לאפוקי לדי מיעלה.

כיצד לו. **הם** כגון שנתקבל היום ולא נזרק עד למחר אם אכל הנזר לפני
 זריקה מועילין בו אכלו לאחר זריקה אין מועילין בו דכפירה ליה לר' שמעון
 מ' מוסיפה מיד מעילה בורקת כשר. קמתי מיהת לפני זריקה
 מועילין בו מאי לאו דהוה שותה ציום למחזקה דלא צבי זרק ואף על גב
 דנתקבל ציום לא נפיק מיד מעילה עד
 לאחר זריקה והכי לפני זריקה מועילין
 בו הואיל ועדיין לא נזרק הדם לא היה
 צו שעת היתר ושמע מינה היתר אכילה
 שנינו: ה' דקבילא סמוך לשקיעת
 החמה. ומשום הכי לן דלא הוה שותה
 למחזקה והוא אכל הנזר בלילה לפני
 זריקה להכי מועילין שחי הדם עדיין לא
 היה ראוי לזרק ולכן חזק למחר כל
 העומד לזרק ברוך דמיט: אכל אי הוה
 שסות. דנראה לזריקה אחריון ברוך
 דמי איין. צו מעילה דהיתר זריקה שנינו:
 אי הכי. אדמיט לן לפני זריקה לפני
 הכי שקבלו קודם שקיעת החמה דהוה
 שותה למחזקה ולן אין מועילין בו דהואיל
 והיה עומד לזרק ברוך דמי דהיתר
 זריקה שנינו קבלו לאחר שקיעת החמה
 דנשחט בלילה ולן ואכל הנזר מועילין
 בו דהא ציוו ר' לזרק זריקה כשרה
 ולוא ברוך דמי הילכך מועילין בו: הכי
 נמי קמי קודם שיראה לזריקה. דהא
 דמי לפני זריקה היינו קודם שנראה
 לזריקה שקבלו אחר שקיעת החמה
 שעדיין לא נראה לזריקה אם אכל הנזר
 מועילין בו אכל אחר זריקה אחר שנראה
 לזריקה שציבלו קודם שקיעת החמה
 דהוה שותה ציום למחזקה אין מועילין
 בו הואיל והיה עומד לזרק ברוך דמי
 ולעולם היתר זריקה שנינו: פ"ט רבי
 שמעון אומר נו'. וכולה מיהתא כסוביא
 דלעיל דש נזמר: לאחר זריקה אין
 מועילין בו. דכפירה ליה דזריקה פיגול
 מוסיפה מיד מעילה בקדשי קדשים

מכריקת כשר ופליגא אדרב גידל. והכא ליכא ללמוד לטעמיה דר"ש כדדיק
 צוילגל בהפיגול לעולם מועלין בו טעמא דפיגול הא לא היה פיגול אין מועלין
 בו ולא סבירא ליה לר"ש דזריקת פיגול מוואילא מידי מעילה מכריקת כשר:
 מחא דהא דורא. וטעמא דמאס הכי הוא דפיגול אינו מוואילא מידי מעילה
 אלא על פי שזרק הא בכשר כיון שזרק אין מועלין בו ש"מ הישר אכילה
 שנינו בדעין שזרק: לא דלא ויק. אלא שנתקבל בכלי ובפיגול הוא דלא
 אמרינן כזרק דמי הא בכשר אמרינן כזרק דמי דהיתא זריקה שמינו:
 אלאנן דמי חרוב ה"י. בדעין למימר דלאן מועלין בפיגול מחא לירא דמי
 סופא בקדשים קלים יתמי בקדשי כדשים כאן לפני זריקה מועלין בו
 אלאחר זריקה אין מועלין (א): ודיא הכי נמי. מני מני ולא אינטריך
 סופא: אלא הא קמ"ל דכל פייגול ילדי מעילה. כגון אימורי קדשים
 וזריקה במקרה שאין בו פייגול אחיא) לירי מעילה האמורי ולא
 וזריקה פיגול: כל לאפוקי מידי מעילה. כגון כשר קדשי קדשים (א) שלא
 כמקינה כגון זריקה פיגול מפקה מידי מעילה ודלא כרב גידל והיינו
 דלאמרינן במסכת נחמות (נח) הא איתותב רב גידל דהא סתמא ורבי שמעון
 מרריהו כצירא לאו דזריקת מוואילא מידי מעילה בקדשי קדשים:
 ממני

היהר אכילה וא"ם מגילה הא דדווקא בורק מיירי לנחלק יום דבלא פיגל
למחזיקה עז אכל לא זקן ומשום הכי מועלין הדיהר אכילה שמינז לא היהר
המחזיקה מיירי כספגיל בורק קבלה כמו שפירשנו למעלה ומשני לא דלא זקן
מפאלי עז דאז דורק משמע דורק ממנז ופירש' ריב"א דה"ק מחז' לאו דורק
מפאק מידי מעילה ועל כרחק מיירי בורק דדוקא פיגל הוא דלא לאו מפאק
דמחזיקה שמינז א"כ הוה ליה למחזיקה לעולם כלעילי וטו לשאמועינן דמיירי ליה
בורק דאי בלא דורק מחז' אידידי פיגל אפילו לא פיגל נמי דהא צענין דמיירי
בורק משום דהיהר אכילה שמינז לא דלא זקן כלומה אצרה ליה ליהר ליהר
בורק ומשום דהיהר וזיקה שמינז: **בל אציתיו ב'** שלא מתקנה לא מ

הוא זריקה. כתיקנה בלא פיגול מתיא האימורין לידי מעילה ולא זריקת פיגול;
גזון בשר קדשי קדשים אפילו שלא כתיקנה זריקת פיגול מפקא לידי מעילה ודלא

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

כיצד לן לפני זריקה מועילין בו לאחר זריקה אין מועילין בו קתני מיהא לפני זריקה מועילין בו לאו הוהו יז ביה שהות למיזרק דא בעי זריק. (סא) והא לפני זריקה ממש שלל זרק מועילין זו ואע"ג דליכא הימך וזריקה מכל מקום מועילין זו משום דהימך אכילה שנינו לא דלא ה הוא

ר' אשיש נותר שמועלין
 לין בו כיצד לן לפני
 זיקה אין מועלין קתני
 הוה שהות למזורקה
 ה היתר אכילה שנינו
 עת החמה דלא היה
 שהות מאי הכי נמי
 רתני לפני זריקה ליתני
 ששקיעה הכי נמי קתני
 לאחר שיראה לזריקה

ליה שהות דקבליה סמוך לשקיעת החמה
 דלא נעשים הקבלה ^א בהסכר: מאי
 איריא דמי לפני זריקה. ו פירוש כלומר
 אמאי מפליג בין קודם ו לאחר זריקה
 לילפול בקודם זריקה גופיה בין קודם
 ראיות זריקה בין לאחר ראיות זריקה
 וליתני הכי קודם שקיעת החמה אין
 מועלין זו דליכא ראיות זריקה לאחר
 שקיעת החמה מועלין זו דליכא ראיות
 זריקה ומשני ה"ל קתני קודם שיראה
 לזריקה זו כלומר לפני זריקה לאו דוקא
 אלא ר"ל קודם שיראה לזריקה:

תא שמע רבי שמעון אומר יש פיגול בו' יו כלומר סוגית פיגול הוא כמו גבי ונחר אמנם קשה היכי קאמר דמיירי דהוא שבות למחריקא יא אלז יאמא פיגול קבלה לא מצינא אמרת דהא יא מוקמת לה צנעא קבלה צהכשר ונס צהילון לא מצינא אמרת דהא רבי שמעון הוא דמכשיר צהילון צפרק קמא דוצבים (דף יא.) משום דהוא לא עבדה שפאשר קבלה שבות שותק צלד המוצא חורק לכן נגלה לי יו כגון שפיגול צסוף יו קבלה דהוא שבות למחריק צתחלת (א) קבלה וקמי מועיל וצ"מ היתר אישלה מינו משמע אלז ספא דלץ (א) מועיל מיירי לאחר זריקה דאמא וצימא א"כ מיסא לרב גידל דאמר דזריקת פיגול לא מפקע מידי מעילה י"ל לרב גידל משני לא כדמסקי דהכא לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה ולחצר זריקה לאחר שיראה לזריקה ולעולם קודם זריקה משום דהיתר זריקה מתנא

שנינו ומ"מ קשה טו דל"כ א"י הו"א סיעתא למ"ד היתר אכילה שנינו ליתא
לדרב גידל דזהו א"י טו דלמ"ד היתר אכילה שנינו לא מצי לישב מתניתין
אכרם לא גידל גידל אכלי גבי תמני' דקתני שנשחט חוץ לזמנו וחוץ
לתקומתו^י מיי"ע על כרחך בורק כבר מדקתמן מועלין דלא בלא אורז מאי
איריא משום דפיגל אפילו לא פיגל גמי כיון דהיתר אכילה שנינו יו"מ מ"מ
י"י פיגל אפי"ג דורק לא מפקע מידי שיעילה אלאמא כ"י אמרין גמי היתר
אכילה שנינו איתא לדרב גידל ודא שמעט דליתא לדרב גידל אלא כ"י אכר
אמרין היתר זריקה שנינו ואומר השך מקווי דהא לא קשוי כלל למ"ד
היתר אכילה שנינו אמר לך דכו"י עלמא אית לכו כוותי דהיתר אכילה שנינו יו"
ישמעל' אית ליה לר' יהושע לדרב גידל כדפרישטו דעל כרחך מיי"ר בורק
בזמנא דר' דברייתא לית איה לדרב גידל ודרב גידל אמר לך דכו"י עלמא אית
לכו כוותי דהא איתא זריקה פיגול ט וטפקע מידי שיעילה ובהא פליגי דר'
יהושע אלא ליה היתר אכילה שנינו ומיי"ר בורק כדפרישטו לעיל ור"ש
אמ' דמתניתא מיי"ר בלא זריקה ואית ליה היתר זריקה שנינו: טז תא שמע
הפיגול בדקיש קדשים מועלי' גט ב'ו'. ללא דורק וט"מ היתר אכילה שנינו
דמשמע דורקא פיגול מועלין דה"ל דכלא אפיגול א"י מועלין ב'ו דורוקא משום
דורק טז וארכא היתר אכילה לא ה"ל אורז אלא פיגל מועלין כיון דליכא

כן מועלין דילמא ה"ה בלא זרק י"ל דהכי פירשו לאו דזרק דהוה שבות
 וקא שניו חמיו ^{מא} שתיקנה בהבשר מיד נפק מיה מעילה והא דקאמר
 וזמר דלא נראה לזריקא דליכא השתא הימור לזריקא וזה פירוש דמוק הוא
 דאי דאית לה ^א סתמא לא אלא שתיקנה כדכר גידל זריקת פירול לא
 זריקת מעילה לא לא פליג אין מועלין וי"מ דהימור אכילה שניו דאי הימור
 זריקת ודכר גידל אלא ודאי הימור אכילה שניו וא"כ על כדכר מיירי
 אכילה אלא ודאי מיירי בזרק והוי פשיעתא לזרב גידל גז דודאי מיירי
 יידידל בזרק לא גידל דאם כן הוה מפקא מידי מעילה אלא מיירי בלא
 מא והיוו כרז מיירי כל לאפוקי מידי מעילה שלא כתיקנה נמי מפקע
 כרז גידל פירשה טעם נכון:

נשר
 שנתקבל בהכשר תיבת שניתקנה נמוק: **נע** מאד דרוק תיבת דהא נמוק: **ט** מסתמא דאתא לאשמועינן כו' **נל** דלא מפקא מידי אות **ע** נמוק: **נל** כדלעיל **דף כ' ע"ג**: **נל** גידל דהיתר כו'. על תיבות דודאי מיירי להורות כי לפ"ד הוא יתר ונמוק:

עין משפט
נר מצוה

בג א מיי פ"ג מהלכות
מעילה הלכה א:

שיטה מקובצת

[illegible]